

Did the UN Misreport Gaza Casualties? Media, Bias & Truth

<https://www.youtube.com/watch?v=vkn9QZHm63k>

13 mín

One of the biggest stories of 2025 is going unreported: claims that thousands of Palestinians were killed at Gaza food aid sites—numbers circulated by the UN and repeated uncritically by mainstream outlets like the BBC and New York Times. But are these reports true? In this Quillette Narrated essay, Gary Geipel examines: How the UN's casualty numbers rely on the word "reportedly," without evidence. Why Western media repeated these claims despite zero photographic or video proof. The role of a discredited whistleblower in shaping coverage. How journalism, academia, and even AI are failing in their truth-seeking duties. What this breakdown in information means for democracy, security, and international policy. 🎧 Narrated by Zoe Booth | Written by Gary Geipel

Introduction to the unreported story regarding Gaza casualties. One of the biggest stories of the year sits on a shelf unreported and unremarked upon in serious ways. For those willing to look closely, this emission indicates a larger and increasingly dangerous breakdown of

UN's press release on July 31, 2025, regarding Palestinian casualties. truth seeking in public life. On the 31st of July 2025, the United Nations Office of the High Commissioner for Human Rights, OCHR, issued a press release in which it

Increase in reported casualties by early September. announced that at least 1,373 Palestinians have been killed while seeking food since the 27th of May. Most of these killings, the statement added, were committed by the Israeli military. Subsequent UN situation updates during early September have increased that number to 2,146. If the UN is telling the truth, this would constitute the largest military atrocity committed by a liberal

Comparison with historical military atrocities and the UN's lack of evidence. democracy in at least half a century by a wide margin. For context, according to official tallies, US troops murdered between 347 and 504 civilians during the 1968 Milelay massacre in Vietnam.

There are, however, good reasons to believe that the UN's figures are wrong. the exquisite precision of 1,373 and 2,146. Notwithstanding, the OCHR has dispensed entirely with evidence and sources for its Gaza claims. Instead, it hung its entire late July press release on the word "reportedly" and offered no external attribution whatsoever in its subsequent updates. that was deemed sufficient by far too many people in today's information environment, especially after the claims are

Media coverage and the circulation of figures without verification. laundered through credulous news media. Not only clickbait sites and wire services, but also legacy media such as

the BBC and the New York Times promoted the UN's precise numbers this summer. Other news sources hedged with more than 1,000 killed, while influencers on social media simply printed the bumper stickers. This is the kind of information and these are the supposedly reliable sources from which AI chat bots

Discussion of missing evidence and lack of independent confirmation. collect their internet scopings when they are asked how many Gazans have been killed by Israel trying to get to food aid sites since May. Try it yourself. Missing from any of these information sources, however, are photographs or videos of the killings, documentary records of any kind, or any independent confirmation of the UN's claims besides a handful of unverified first [p]erson anecdotes. In a typical example, USA Today and its local news affiliates linked a gallery of 22 photographs to a 4th of August wire story about aid site killings in Gaza, not one of which includes a dead person, let alone evidence of a larger atrocity. The slideshow makes clear that cameras do exist in Gaza. But we are invited to believe that not a single phone or other image recording device documented even one of the 1,400 killings that by then had allegedly taken place a crowded food

Anthony Aguilar report delivery locations in access routes AC over the course of more than 2 months. In late July, a self-described eyewitness finally emerged. a former US Army Green Beret named Anthony Aguilar who had been dismissed as a security contractor for the Gaza Humanitarian Foundation.

News organizations including the BBC and PBS websites and numerous podcasts carried interviews with Aguilar in which he was described as a whistleblower and permitted to allege barbaric tactics and war crimes on the part of the US security contractors and the Israel Defense Forces IDF. Nobody seemed to mind that the accompanying footage from Aguilar's body camera showed not a single killing.

Aguilar's most heart-rending story, in which he claimed to have been kissed by a grateful Palestinian boy whose killing he then witnessed was later found to have been fabricated in every detail. The boy was never shot and remains alive. At the time of writing, 4 days after Aguilar's claims have been fully discredited in early September, neither

Analysis of the audience's reaction to unverified information. the BBC nor PBS has amended their earlier coverage. As consumers of this kind of evidence-free content, ordinary citizens can be divided into roughly four categories, depending on the topic at hand. Some of us accept unverified information out of naked bias. In the case of the Gaza food aid story, millions of our fellow citizens in the West require no evidence to embrace the familiar and uncomplicated fable of Israeli or Jewish evil.

Indeed, facts or even nuances are highly inconvenient for these consumers who then must take the trouble to cancel or willfully ignore the purveyors of such evidence. Others of us respond with what might be called learned ignorance. This fast growing group has simply never been taught how to distinguish fact and fiction, let alone fact and claim. On the contrary, their education includes fewer and fewer

Overview of the societal issues related to information trust and bias. examples of objective inquiry, the scientific method, and the principle of innocence until proven guilty, but many classroom hours of propaganda and critical theorizing that condemns the disfavored without a hearing. In today's post-truth information environment, the learned ignorance are society's babes in the woods. A third group of us go along to get along. We conform or appear to conform via our social media likes, our cocktail party commiserations, our bumper stickers, or simply our silence. This is how we avoid the professional or social consequences of perceived dissent from the prevailing narratives of powerful ingroups.

It is one thing to set your drunken uncle straight at a family dinner, but it is quite another to question the chosen dogma of your CEO, your pastor, your university dean, or a vaunted international organization on the issue of the moment. The final

Exhaustion and numbness towards narrative-driven stories. group of us is simply exhausted and fully expects the discussion to move on regardless of what we do. Where Gaza is concerned, defenders of Israel instinctively discount the atrocity claims, while many other observers are broadly numb to narrative-driven stories designed to outrage one tribe or the other without evidence on almost every issue of the day.

They recall that in the last few years, millions of their fellow Americans of all backgrounds at Strata have been led to believe not only that their principal ally in the Middle East committed mass murder of aid-seeking civilians, but also that a Ukrainian president enriched himself on US foreign aid intended to fight Russia, that multiple elections were stolen, and that swarms of unidentified flying objects invaded New Jersey. And that is a greatly truncated list.

The exhausted cohort is correct to believe that things will eventually move on as they did in all of those examples. Regarding the supposed food site killings in Gaza, Israel's government appears to have adopted this stance as well. It has offered little beyond curt details. Some vastly smaller number of innocent gardens may in fact have been injured or killed in the early summer chaos around aid delivery, but nuance has few purveyors or consumers right now, which removes the incentive for transparency even among the unjustly accused. Why

Analysis of the changing narratives and their implications. prolong the indignities? Already the OCHR's drum beat on aid site killings has grown fainter in recent weeks. In August, the larger Gaza narrative moved briefly onto allegations of generalized famine and then to a hastily

organized resolution by the misleadingly named International Association of Genocide Scholars, accusing Israel of that same crime. The implications of our rotating reality optional information bizarre for policy

Information challenges and their impact on international security. and decision-making in international security needs urgent attention. In a recent scenario-based analysis, Koulette author Gary Geel lists three kinds of challenge of ascending severity affecting our information space:

One, competing realities in which bespoke worldviews clash along tribal political lines.

Two, catastrophic disconnect in which even top level decision-m is detached from verified reality.

Three, virtual retreat in which more and more people self-segregate into curated online worlds where kinetic reality seems hardly to matter.

Competing realities describes our existing digital environment as news organizations of all types provide tribal fan service and pervasive algorithms feed us more of what we already believe. Catastrophic disconnect is in rehearsal as artificial intelligence AI tools spoon feed unverified online consensus to students, experts, and decision makers alike, hobbling their discernment and truth seeking skills to dangerous effect.

Professional intelligence services and other truth seeking gatekeepers were seen as a protective barrier until recently. But who now observes current western governments regardless of party and concludes that their leaders have a firm grip on objective reality?

Virtual retreat may be just a matter of time as the underlying technologies including immersive social media, AI companionship, gaming, and ubiquitous hoods and viscreasingly allow us to live in places much nicer than the world's frightening or humdrum reality. In a virtual universe, one can just as easily live on Mars and pledge allegiance to mythical sand creatures as live in the United States and pledge allegiance to a creaking constitutional republic.

International relations under these scenarios may undergo profound transformations. Consider the risks when US congressional votes on aid, decisions about military shipments, and discussions of regional strategy take place in a fog of unsubstantiated allegations and outright lies enveloping millions of Americans.

Consider the difficulty of pushing back on the UN and other authorities once their claims have gone unchallenged for so long. and consider how these problems will worsen as nearly perfect deep fakes proliferate and foreign adversaries refine their already substantial targeting of our beliefs and opinions. Disproportionate

Journalism's role in the detachment from reality and lack of reporting. responsibility for this growing detachment from reality falls on the practice of journalism or lack thereof. Whether it's a once- in a generation military atrocity, a brazen smear by the OCHR and its allies, or a nuanced example of wars tragedies, the Gaza food aid story is not only a big story, but also a reportable story. Yet, it is not being reported. Truth is not being sought by those who were until recently

Suggestions for journalists and academic experts to verify information. entrusted to do so.

Gaza is challenging terrain for journalists, but Geneva is not. Reporters could begin by asking the United Nations OCHR to open its books and provide a detailed justification for what it meant by it. Reportedly, disappearing journalism is not the only problem.

Academic experts increasingly avert their eyes as well, either because they have succumbed to alternative realities themselves or simply because they fear the professional and social risks of offering basic reality checks on tribalized topics. An expert might observe, for example, that even the worst militaries learn from mistakes and adjust, which makes the rising curve of supposed butchery by the highly competent IDF around aid sites farically implausible.

The UN's estimate of the killings rose from 798 dead on 11th of July to 1,373 on 31st of July to 2,146 on the 4th of September. as already noted. Meanwhile, primary and secondary schools and of course colleges and university as well, though it is almost too late then need to do better than

Conclusion about the impact of deep fakes and foreign influence on truth. reinforcing learned ignorance. The tribe that dominates education may believe that it has gained too much from the status quo to reverse course, but history shows that a sheeplike population can turn very quickly on its shepherds. A rise of video deep fakes and sophisticated foreign influence campaigns may make the stampede away from truth even worse, but the barn doors are already wide open.

For a society prime to believe everything and nothing, that is a big story, too. This essay was written by Gary Geipel. Gary is a senior associate of the Washington based National Institute for Public Policy where he studies information threats to national

Credits and publication information for the essay. security. It was published in Quillette on the 10th of September, 2025. You can read it for yourself at quillette.com.

Thank you so much for listening. I've been Zoe Booth. Until next time.

Inngangur að óbirtu sögunni um mannfall á Gaza. Ein af stærstu sögum ársins liggur á hillu án þess að vera tilkynnt og ekki er tekið eftir henni á alvarlegan hátt. Fyrir þá sem vilja skoða þetta nánar bendir þessi útsending til stærri og sífellt hættulegri sundurliðunar á

Fréttatilkynning Sameinuðu þjóðanna þann 31. júlí 2025 varðandi mannfall Palestínumanna. sannleiksleit í opinberu lífi. Þann 31. júlí 2025 sendi Mannréttindaskrifstofa Sameinuðu þjóðanna, OCHR, frá sér fréttatilkynningu þar sem hún

Aukning tilkynntra mannfalla í byrjun september. tilkynnti að að minnsta kosti 1.373 Palestínumenn hefðu verið drepnir í leit að mat frá 27. maí. Flest þessara morða, bætti yfirlýsingin við, voru framin af ísraelska hernum. Síðari uppfærslur Sameinuðu þjóðanna á stöðunni í byrjun september hafa hækkað þá tölu í 2.146. Ef Sameinuðu þjóðirnar segja sannleikann, þá væri þetta stærsta hernaðargrimmdarverk sem frjálslyndur

Samanburður við sögulegar hernaðargrimmdarverk og skort á sönnunargögnum Sameinuðu þjóðanna. Lýðræði á að minnsta kosti hálfri öld með miklum mun. Til að setja þetta í samhengi, samkvæmt opinberum talningum myrtu bandarískir hermenn á milli 347 og 504 óbreytta borgara í fjöldamorðum Milelay í Víetnam árið 1968.

Það eru þó góðar ástæður til að ætla að tölur Sameinuðu þjóðanna séu rangar. Nákvæmni upp á 1.373 og 2.146. Þrátt fyrir það hefur OCHR alveg sleppt sönnunargögnum og heimildum fyrir fullyrðingum sínum um Gaza. Í staðinn hengdi það alla fréttatilkynningu sína frá lokum júlí á orðið „að sögn“ og bauð enga utanaðkomandi heimild í síðari uppfærslum sínum. Það var talið nægilegt af alltof mörgum í upplýsingaumhverfi nútímans, sérstaklega eftir að fullyrðingarnar voru þvegnar í gegnum trúverðuga fréttamiðla.

Ekki aðeins smellisíður og fréttaveitur, heldur einnig eldri fjölmiðlar eins og BBC og New York Times kynntu nákvæmar tölur Sameinuðu þjóðanna í sumar. Aðrar fréttaveitur tryggðu meira en 1.000 drepna, á meðan áhrifavaldar á samfélagsmiðlum einfaldlega prentuðu stuðaralímmiðana. Þetta eru þær upplýsingar og þessar eru þær heimildir sem gervigreindarspjallþjónar nota til að safna netkönnunum sínum þegar þeir eru spurðir hversu margir Gazabúar hafa verið drepnir af Ísrael þegar þeir reyndu að komast á matvælaaðstoðarstaði síðan í maí. Prófið það sjálfur.

Hins vegar vantar í allar þessar upplýsingaheimildir ljósmyndir eða myndbönd af morðunum, heimildarmyndir af einhverju tagi eða óháðar staðfestingar á fullyrðingum Sameinuðu þjóðanna, auk fárra óstaðfesta frásagna úr fyrstu persónu. Í dæmigerðu dæmi tengdu USA Today og fréttastofnanir þess myndasafn með 22 ljósmyndum við frétt frá 4. ágúst um morð á hjálparstöðum í Gaza, en engin þeirra inniheldur látinn einstakling, hvað þá sönnunargögn um stærri grimmdarverk.

Myndasýningin sýnir greinilega að myndavélar eru til staðar í Gaza. En við erum beðin um að trúa því að enginn sími eða annað myndbandstæki hafi skjalfest eitt einasta af þeim 1.400 morðum sem þá höfðu meint átt sér stað á fjölmönnum matvöruverslunum.

Anthony Aguilar greinir frá afhendingarstöðum við aðkomuleiðir AC í meira en tvo mánuði. Í lok júlí birtist loksins sjálfsvitni, fyrrverandi græni baretinn í bandaríska hernum að nafni Anthony Aguilar, sem hafði verið rekinn sem öryggisverktaki fyrir Gaza Humanitarian Foundation.

Fréttastofur, þar á meðal BBC og PBS vefsíður og fjölmargar hlaðvörp, birtu viðtöl við Aguilar þar sem honum var lýst sem uppljóstrara og honum var leyft að halda fram grimmdarverktökum og stríðsglæpum af hálfu bandarískra öryggisverktaka og ísraelska varnarmálaráðuneytisins. Engum virtist vera sama um að meðfylgjandi myndskleið úr líkamsmyndavél Aguilar sýndu ekki eitt einasta morð.

Hjartnæmasta saga Aguilars, þar sem hann hélt því fram að þakklátur palestínskur drengur hefði kysst hann og morðið sem hann varð vitni að reyndist síðar vera uppspuni í smáatriðum. Drengurinn var aldrei skotinn og er enn á lífi. Þegar þetta er skrifað, fjórum dögum eftir að fullyrðingar Aguilar voru að fullu afsannaðar í byrjun september, hafa hvorki BBC né PBS breytt fyrri umfjöllun sinni.

Sem neytendur þess konar efnis án sönnunargagna má skipta almennum borgurum í grófum dráttum í fjóra flokka, allt eftir því umfjöllunarefni sem um ræðir. Sumir okkar samþykkja óstaðfestar upplýsingar af hreinni hlutdrægni. Í tilviki matvælaaðstoðarsögunnar á Gaza þurfa milljónir samborgara okkar á Vesturlöndum engar sannanir til að tileinka sér kunnuglega og einfalda dæmisögu um illsku Ísraelsmanna eða Gyðinga.

Reyndar eru staðreyndir eða jafnvel blæbrigði afar óþægileg fyrir þessa neytendur sem verða síðan að leggja sig fram um að fella niður eða vísvitandi hunsa miðlara slíkra sönnunargagna. Aðrir okkar svara með því sem mætti kalla lærdða fáfræði. Þessi ört vaxandi hópur hefur einfaldlega aldrei verið kennt að greina á milli staðreynda. og skáldskap, hvað þá staðreyndir og fullyrðingar. Þvert á móti, menntun þeirra felur í sér færri og færri

Yfirlit yfir samfélagsleg málefni sem tengjast trausti og hlutdrægni upplýsinga. dæmi um hlutlæga rannsókn, vísindalega aðferð og meginregluna um sakleysi þar til sekt er sönnuð, en margar kennslustundir af áróðri og gagnrýninni kenningagerð sem fordæmir þá sem eru í óhag án þess að fá áheyrn. Í upplýsingaumhverfi nútímans eftir sannleika eru lærðu fáfræðin samfélagsins börn í skóginum.

Þriðji hópurinn okkar fer með til að komast af. Við aðlögunumst eða virðumst aðlögunast í gegnum „læk“ okkar á samfélagsmiðlum, samúðarkveðjur okkar í kokteilboðum, límmiða okkar á stuðara eða einfaldlega þögn okkar. Þannig forðumst við faglegar eða félagslegar afleiðingar af meintri andstöðu frá ríkjandi frásögnum valdamikilla innhópa.

Það er eitt að leiðrétta drukkinn frænda sinn í fjölskyldukvöldverði, en það er allt annað að spyrja sig um valin kenningar forstjóra þíns, prests þíns, háskóladeildar þíns eða lofsamlegrar alþjóðastofnunar um málefni líðandi stundar. Síðasta

Preyta og dofi gagnvart frásagnarknúnum sögum. Hópurinn okkar er einfaldlega úrvinda og býst fullkomlega við að umræðan haldi áfram óháð því hvað við gerum. Hvað varðar Gaza, þá hafna verjendur Ísraels ósjálfrátt fullyrðingum um grimmdarverk, en margir aðrir áhorfendur eru almennt dofnir gagnvart frásagnarknúnum sögum sem eru hannaðar til að reiði einn eða annan ættbálk án sannana um nánast öll mál dagsins.

Þeir minnst þess að á síðustu árum hafa milljónir bandarískra ríkja af öllum uppruna í Strata verið leiddar til að trúá ekki aðeins að helsti bandamaður þeirra í Mið-Austurlöndum hafi framið fjöldamorð á hjálparleitandi borgurum, heldur einnig að forseti Úkraínu hafi auðgast á erlendri aðstoð Bandaríkjanna sem ætlað var að berjast gegn Rússlandi, að margar kosningar hafi verið stolnar og að óþekktir fljúgandi hlutir hafi ráðist inn í New Jersey. Og það er mjög stytur listi.

Þessir úrvinda hópar hafa rétt fyrir sér að trúá því að hlutirnir muni að lokum halda áfram eins og þeir gerðu í öllum þessum dæmum. Varðandi meint morð á matvælastöðvum í Gaza, virðist stjórn Ísraels hafa tekið þessa afstöðu líka. Hún hefur boðið upp á lítið annað en stuttar upplýsingar. Mun minni fjöldi saklausra íbúa á Gaza gæti í raun hafa særst eða drepist í ringulreiðinni í kringum hjálpargögn snemma sumars, en fáir birgjar eða neytendur hafa nú þegar blæbrigði, sem fjarlægir hvata til gagnsæis, jafnvel meðal þeirra sem eru ranglega sakaðir. Hvers vegna

Greining á breyttum frásögnum og afleiðingum þeirra. lengja niðurlæginguna? Trommuslagur OCHR um morð á hjálparsvæðum hefur þegar dofnað á undanförunum vikum. Í ágúst færðist stærri frásögn Gaza stuttlega yfir á ásakanir um almenna hungursneyð og síðan að fljótfærnislega skipulagðri ályktun frá villandi nafni **Alþjóðasamtökum þjóðarmorðsfræðimanna**, sem ásökuðu Ísrael um sama glæp. Áhrifin af snúningsveruleika okkar valfrjálsra upplýsinga á stefnumótun

Upplýsingaáskoranir og áhrif þeirra á alþjóðlegt öryggi. og ákvarðanatöku í alþjóðlegu öryggi þarfnast brýnnar athygli. Í nýlegri atburðarásargreiningu telur Gary Geel, höfundur Koulette, upp þrjár tegundir áskorana af vaxandi alvarleika sem hafa áhrif á upplýsingarými okkar:

Í fyrsta lagi, samkeppnishæfur veruleiki þar sem sérsniðnar heimsmyndir rekast á eftir ættbálkapólitískum línunum.

Í öðru lagi, hörmulegt sambandsleysi þar sem jafnvel ákvarðanatökur á efsta stigi eru aðskilnar frá staðfestum veruleika.

Í þriðja lagi, sýndarheimur þar sem fleiri og fleiri aðskilja sig í skipulagðum netheimum þar sem hreyfifærni veruleikans virðist varla skipta máli.

Samkeppnishæfur veruleiki lýsir núverandi stafrænu umhverfi okkar þar sem fréttastofur af öllum gerðum veita ættbálkaaðdáendum þjónustu og útbreiddir reiknirit fæða okkur meira af því sem við trúum nú þegar. Hörmulegt sambandsleysi er í æfingu þar sem gervigreindartól gervigreindar fæða óstaðfesta samstöðu á netinu til nemenda, sérfræðinga og ákvarðanatökumanna, sem hamlar dómgreind þeirra og sannleiksleitarhæfileikum með hættulegum afleiðingum.

Faglegar leyniþjónustur og aðrir sannleiksleitandi hliðverðir voru taldir verndandi hindrun þar til nýlega. En hver fylgist nú með núverandi vestrænum stjórnvöldum óháð flokki og ályktar að leiðtogar þeirra hafi fast tök á hlutlægum veruleika? Sýndarheimur gæti bara verið tímaspursmál þar sem undirliggjandi tækni, þar á meðal upplifunarsamfélagsmiðlar, félagsskapur gervigreindar, tölvuleikir og alls staðar nálægir hettur, gerir okkur kleift að búa á stöðum sem eru miklu betri en ógnvekjandi eða hversdagslegur veruleiki heimsins.

Í sýndarheimi er alveg eins hægt að búa á Mars og sverja hollustu við goðsagnakenndar sandverur og að búa í Bandaríkjunum og sverja hollustu við knarrandi stjórnskrárbundið lýðveldi.

Alþjóðleg samskipti við þessar aðstæður geta tekið djúpstæðum breytingum. Íhugaðu áhættuna þegar bandaríska þingið greiðir atkvæði um aðstoð, ákvarðanir um herflutninga og umræður um svæðisbundna stefnumótun fara fram í þoku sakborninga.

Fölsk ásökun og beinlínis lygar sem umlykja milljónir Bandaríkjamanna. Íhugaðu erfiðleikana við að verjast Sameinuðu þjóðunum og öðrum yfirvöldum þegar fullyrðingar þeirra hafa verið óumdeildar svo lengi. Og íhugaðu hvernig þessi vandamál munu versna eftir því sem næstum fullkomin djúpfölsun fjölgar og erlendir andstæðingar betrubæta þegar umtalsverða skotmörk þeirra á trú okkar og skoðanir. Óhóflegt

Hlutverk blaðamennsku í fjarlægingu frá raunveruleikanum og skorti á fréttaflutningi. Ábyrgð á þessari vaxandi fjarlægingu frá raunveruleikanum fellur á blaðamennsku eða skort á henni. Hvort sem um er að ræða hernaðargrimmd sem gerist einu sinni á kynslóð, ósvífin rógburð af hálfu OCHR og bandamanna þess, eða flókið dæmi um stríðshörmung, þá er matvælaaðstoðin á Gaza ekki aðeins stór saga, heldur einnig frétt næm saga. Samt sem áður er ekki greint frá henni. **Sannleikans er ekki leitað af þeim sem voru þar til nýlega falið að gera það.**

Tillögur til blaðamanna og fræðimanna til að staðfesta upplýsingar. Gaza er krefjandi landslag fyrir blaðamenn, en Genf er það ekki. Fréttamenn gætu byrjað á því að biðja OCHR Sameinuðu þjóðanna að opna bækur sínar og veita ítarlega rökstuðning fyrir því hvað þeir áttu við með þessu.

Að sögn er hverfandi blaðamennska ekki eina vandamálið. Fræðimenn forðast einnig í auknum mæli augun, annað hvort vegna þess að þeir hafa sjálfir fallið fyrir öðrum veruleika eða einfaldlega vegna þess að þeir óttast faglega og félagslega áhættu sem fylgir því að bjóða upp á einfaldar raunveruleikaathuganir á ættbálkatengdum efnum.

Sérfræðingur gæti til dæmis tekið eftir því að jafnvel verstu hersveitirnar læra af mistökum og aðlagast, sem gerir vaxandi feril meints fjöldamorðs af hálfu mjög hæfa Ísraelshersins í kringum hjálparsvæði afar ólíklegt. Mat Sameinuðu þjóðanna á morðunum hækkaði úr 798 látnum 11. júlí í 1.373 31. júlí í 2.146 þann 4. september, eins og áður hefur komið fram. Á sama tíma þurfa grunnskólar, framhaldsskólar og auðvitað háskólar, þó það sé næstum of seint, að gera betur en að styrkja innrætta fáfræði.

Niðurstaða um áhrif djúpra falsa og erlendra áhrifa á sannleikann. Ættbálkurinn sem ræður ríkjum í menntamálum kann að trúa því að hann hafi fengið of mikið út úr stöðunni til að snúa við stefnu, en sagan sýnir að sauðalíkur hópur getur snúið sér mjög hratt gegn hirðum sínum. Aukning á djúpfölsun myndbanda og háþróaðri áhrifaherferð erlendra aðila gæti gert hlaupið frá sannleikanum enn verr, en dyrnar eru þegar opnar. Fyrir samfélag sem er tilbúið að trúa öllu og engu, þá er það líka stór saga. Þessi ritgerð var skrifuð af Gary Geipel. Gary er yfirmaður hjá Þjóðarstofnuninni fyrir opinbera stefnumótun í Washington þar sem hann rannsakar upplýsingaógnir við þjóðaröryggi.

Heimildir og birtingarupplýsingar fyrir ritgerðina. Hún var birt í Quillette þann 10. september 2025. Þú getur lesið hana sjálfur á quillete.com.

Þakka þér kærlega fyrir að hlusta. Ég hef verið Zoe Booth. Þangað til næst.